

Kada nam se i zašto pridružuju "nakačenja"

[создание сайта визитки](#)
[компоненты Joomla 2.5](#)

Kod većine ljudi s kojima sam radila, nakačenja se pojavljuju u prvim godinama ranog djetinjstva. Ponekad se radi o mjesecima starosti tek rođenog čovjeka.

Ova rana dob nakačenja može biti vrlo interesantna, ako se pitamo zašto se ona uopće događaju. I dok neka u kasnijoj dobi možemo pripisati nekim našim «pogrešnim» koracima unutar kojih se «otvaramo», ova rana ostaju tajnovitija.

Naime, možemo to svrstati u onu mogućnost da je duša «pristala» u nekom trenu, nekog postojanja, na ovakav scenarij – međutim – malo je teško to uklopiti i u priču u kojoj postoji nešto kao naša slobodna volja.

Jer ako je promatramo kao nešto što nismo do kraja shvatili (a i pitanje je hoćemo li iz pozicije u kojoj se nalazimo), ona nam se ipak stalno «nudi» kao nešto posebno što imamo. Međutim, ovakva, ona zaista postaje vrlo veliki kamen spoticanja za razloge nakačenja u ranoj dobi.

Doduše, danas smo doslovno preplavljeni kanaliziranim učenjima o tome što smo i kako smo – pa u nekima postoji i to objašnjenje da mi niti ne znamo što je to slobodna volja. Nekako je moguće da se slobodna volja ovdje i sada može definirati samo kao izbor. Ali kada i kako bismo? I jesmo li sve ovo izabrali. Jesmo li u tom paketu odabrali i sva nakačenja?

Upravo u tome leže svi naši poticaji za pitanjima, u našem neznanju, no s koje god strane krenuli, može na koncu ispasti i da smo gluho slijepo budale, koje su k tome bile čak i tamo negdje unutar svoje svijesnosti dovoljno neslobodne da same izaberu ovo što danas živimo.

Naravno s ovim se mnogi neće složiti – no ja niti ne tvrdim da je tome tako – samo postavljam pitanja – jer po onome kako stvari unutar hipnoze izgledaju – sve je veća i mogućnost da su nam ga dobro smjestili.

Ako iz tog ugla promatramo ova događanja ne bi nas trebalo čuditi – a niti bi to trebao biti atak na naša vjerska uvjerenja – čak i ako sebe ne držimo vjericima nikakve religije jer smo shvatili kako je moguće riječ o programima, da se prilikom putovanja unutar nas samih pojavljuju i ovakve insinuacije.

No nije dobro zaključivati, barem ne bez informacija. U tom smislu mudro je proučiti sve što možemo o tome kako i kada nam se pridružuju svi oni koji nikako ne bi trebali biti s nama.

Ono što se dodatno otvara kroz rad s regresijom i hipnozom uz sva ta nakačenja na koja smo možda i pristali kao na oblik našeg učenja je nešto što jednostavno ne ulazi baš uvijek u tu mogućnost, a to su otmice i nakačenja onih koje nazivamo vanzemalcima. Jer oni se redom samo hrane nama ili su tu (kad je riječ o napravama) samo u svrhu blokiranja nas samih ili pružanja informacija njihovima.

Kako bi barem malo rasvijetlili ova pitanja, svi oni koji rade ovom metodom, razvili su način rada koji u sebi uključuje i upravo takva pitanja.

Kod rada s klijentima svako pronađeno nakačenje u komunikaciji odgovara i na pitanje da li je klijent dozvolio ovakvu vrstu «druženja». U većini slučajeva odgovor je Ne, no, postoje i slučajevi kada je odgovor Da. Kod dobivanja Da odgovora obično se radi o «slobodnoj volji» iskazanoj na način da je to izbor

klijenta – no zanimljivo je i u potpunosti nemoguće, ne zapitati se je li riječ o «izboru» te jesu li ljudi svijesni tog izbora.

Pa evo nekoliko slučajeva.

Moja su pitanja bilježena pod slovom P, a klijentova radi anonimnosti su bez imena i koristit ću slovo O – kao odgovor.

Umjesto klijentova imena stajat će veliko slovo X.

Kod mojih pitanja izostavljen je sam tok događanja i rada sa svjetlošću.

Ostavljena su samo važna pitanja i odgovori.

Radi se o slučaju nakačenja «prizemljene duše», detektiranog kao knedla na grlu:

P: Dobro, a kad bi ta knedla imala ime kako bi se zvala?

O: Nešto na V! Vedrana ili Vesna, ne znam.

P: Vedrana ili Vesna? Ajmo je pitati. Kako se zove, Vedrana ili Vesna?

O: Vedrana (ovo izgovara jako tiho i dalje se trese)

P: Da li Vam se još vrti?

O: Da, ali ne tako jako.

P: Koliko si stara Vedrana?

O: Palo mi je na pamet 34. (ovo je gotovo odmah odgovoreno nije bilo stanke i razmišljanja)

P: Vedrana, koliko si već dugo ovdje s ...?

O: Stalno.

P: Kako to misliš stalno? Kada si došla?

O: Ne znam.

P: (nastala je dugačka stanka prije ovog dogovora, ona se i dalje trza

povremeno, pogotovo kad treba odgovarati) Koliko je X imala godina kad si joj se pridružila?

O: (odmah dan odgovor - «ko iz puške») Tri!

P: Što te privuklo X?

O: Ona. (nesigurno)

P: X te privukla? Što je to što ti smatraš da imaš zajedničko s X na bilo koji način?

O: Ona ima crvenu kosu.

P: Dobro. Da li te je X pozvala da dođeš?

O: Ne.

P: Jesi li pitala X da li joj se možeš pridružiti na ovakav način?

O: Ne.

P: Znači ona nije dala pristanak da joj se pridružiš?

O: Ne.

P: Što ti je omogućilo da joj se «nakačiš»?

O: Neka crna točkica.

P: Objasni mi još malo što ti je bio «ulaz» da uđeš u X?

O: Ne mogu.

P: Možeš li pogledati tu crnu točkicu pa mi je opisati?

O: Mala crna točkica. I iza nje je svijetlo.

P: Vedrana – pogledaj dobro i reci mi kakvo je to svijetlo iza te crne točkice?

O: Žuto – narandžasto.

Nakon ovoga slijedila je komunikacija s Vedranom i povratak u njezin život te istraživanje zašto je ostala «ovdje». Nakon rehabilitacije, a prije nego je otpraćena u Svijetlo (za što se traži kako njezina tako i dozvola klijenta), molila sam je da još jednom pogledamo što je crna točkica. Poklopilo se to s Vedraninim iskazom da nije jedina koja je na klijentici – naime, prijavila je i postojanje nekog vrlo tvrdoglavog. Bila je riječ o «tamnom entitetu», isprva nevidljivom u detekciji, koji je bio dodatno kontroliran s tri naprave u oblicima kandži, smještene oko koljena lijeve noge, opisane kao kandže iz kojih idu žice duboko u tijelo klijentice. Kroz komunikaciju s njim nije se uspjelo saznati koliko je godina imala klijentica kad je on stigao niti kad su naprave postavljene, rečeno je samo da su naprave služile kako bi kontrolirale to demonsko nakačenje – ali sve to je omogućilo da se Vedrana «nakači» kad je klijentica imala samo tri godine.

Čim postoji jedno nakačenje, na neki način ono otvara put i ostalima.

Ostaje upitno koliko je godina imala klijentica kad se pojavila naprava i tamni entitet... te je li riječ o prvom.

Naime, tokom rada, nema pravila kako se javljaju koja nakačenja, ponekad se jave kao prva ona najranija, a ponekad ta najranija otkrijemo nakon što smo makli neka «mlađa» po pridruživanju.

Slijedeći slučaj pokazuje «nebrigu» entiteta za domaćina na kojem se nalazi.

P: Sad se njemu obraćam i pitam ako ima ime kako se zove?

O: Rajko.

P: Odakle je došao?

O: Iz Nigdjezemske.

P: Da li je muško ili žensko?

O: Žensko.

P: Žensko i zove se Rajko? Dobro. Koliko je X bio star kad mu se Rajko pridružio?

O: Tri.

P: Tri godine, dobro. A da li je Rajko ikada imao svoje vlastito fizičko postojanje na zemlji?

O: Ne.

P: Da li je X pitan da li Rajko smije doći na njega?

O: Ne.

P: Shvaćaš li da si grubo prekršio pravila i da uzurpiráš ovu dušu?

O: Da.

P: Svijestan si toga, a šta misliš o tome?

O: Ništa.

Ovdje je riječ o entitetu koji se pridružio u kasnijem djetinjstvu klijenta, a interesantan je zbog toga što kroz komunikaciju navodi da je «imao pravo» doći. No to je pravo i više nego upitno.

P: Pitam Eleni – jesi li muško ili žensko?

O: Žensko.

P: Kad se Eleni pridružila X? Koliko je X imala godina?

O: Ne zna.

P: Ne zna? Dobro, da li je Eleni ikada živjela u svom fizičkom tijelu?

O: Ne zna.

P: Molim sada Eleni da svu svoju pažnju usmjeri na sebe i odgovori mi koliko je X bila stara kad joj se pridružila?

O: 12.

P: Da li je X dala dozvolu da joj se Eleni pridruži?

O: Ne želi reći.

P: Neka razgovara samnom, da li je dobila od X dozvolu...

O: Kaže da, da.

P: Neka mi opiše šta je to, kakva je bila dozvola? Da li je Eleni pitala X da li joj se može pridružiti na ovakav način?

O: Da.

P: Pa želim znati kako je to izgledalo. Može li mi to objasniti?

O: Pa kad se ona obujmi oko mene ja se osjećam sigurnije.

P: Da, kao prijateljska veza. Htjela bih pitati Eleni odakle je došla na X gdje je bila prije?

O: Ništa ne govori.

Kroz kasniji rad tokom sesije – postalo je jasno da je klijentica u tom trenu u životu bila u stanjima tuge i uplašenosti – što bi moglo odgovarati na određeni način «dozvoli» za nakačenje, no ne treba smetnuti s uma da entitet pokušava sve što može ne bi li se održao i dalje u ovoj poziciji na domaćinu.

Pa tako često i laže ili «istinu» objašnjava iz svog ugla promatranja.

Ovdje u ovom slučaju bila je riječ o preplašenom entitetu («prizemljenoj duši») koji je očito vibrirao na vrlo sličan način domaćinu.

No, sve to nam samo daje do znanja nužnost informiranja nas samih i odgovornosti prema sebi – kako možemo eventualno spriječiti postojanje nakačenja na nama. U potpunosti znati tko smo – bilo bi poželjno.

Međutim, kad imate 3 godine ili 12 kao u ovom slučaju – to ne izgleda baš tako jednostavno ostvarivo.

Ali kod nakačenja koja čine «prizemljene duše» gotovo je uvijek riječ o njihovoj «sebičnosti» – svaka od njih traži sličnosti za svoje daljnje postojanje čak i u tom novom obliku. Razliku možda čine samo one koje nisu postale «prizemljene duše» iz razloga zbunjenosti, tuge, boli, vezanosti za ovaj život.

Naime postoje i one koje su tokom života svojim djelima u biti «sklapale» određene Ugovore s mračnom stranom. One tad vrlo često kao svoju svrhu na duši na kojoj su nađene – navode smetnju, stvaranje boli i slično. Tad postaju vrlo slične tamnim entitetima, pa ih je teže i prepoznati kao «prizemljene duše». One obično i kažu da su poslone s zadatkom.

P: Koliko je X imala godina kad joj se Lio pridružio?

O: Tri.

P: Da li je X dala dozvolu da joj se Lio pridruži na ovakav način?

O: Ne.

P: Lio jel shvaćaš da si se pridružio bez dozvole ove duše i počinio si uzurpatorsku radnju i ovo što činiš nije lijepo, što misliš o tome?

O: Jebi se.

P: Molim... pitam ga da li je muško ili žensko?

O: Muško.

P: Gdje je bio prije nego se pridružio X odakle je došao?

O: Meni to zvuči nevjerojatno, kaže nekakav Oregon.

P: Može li mi Lio reći šta je to Oregon?

O: Pa planet!!! (uzrujano)

P: Da li je Lio ikada imao život u fizičkom obliku?

O: Možda.

P: Neka se Lio opiše, što je on?

O: Ne znam...

P: Šta ga je privuklo X?
O: Prečudno zvuči – kosa, kaže kosa!!!
P: S kojim razlogom je Lia privukla kosa?
O: Neće reći.
P: Koja je svrha Lia na X? Šta radi na X?
O: Ništa.
P: Kako je došao?
O: Po noći, ne želi odgovarati...
P: Molim ... neka počne komunicirati, kako se osjeća kad ga dodirne svjetlost?
O: Tijelo mu vibrira...i ja to osjećam...
P: Šta misli o svjetlu?
O: Ne sviđa mu se.
P: Kakvo je svjetlo na njegovom planetu?
O: Tamno crveno.
P: Da li ga je netko poslao ovdje na X?
O: Da!!!
P: Koji je njegov zadatak ovdje?
O: Da smeta. Svi s tog planeta su takvi – da smetaju. Ne znam kako bih to objasnila. Tako mi kaže.

Ovdje je bila riječ o entitetu "prizemljene duše" - mladom čovjeku, nastradalom u saobraćajnoj nesreći. Zaglavio je jer je tokom života sklopio ugovor s mračnom stranom – po svemu rečenom učinio je to na način da je previše radio, zanemarivao obitelj želeći što više zaraditi, a od svega je najviše želio moć.

No ima i onih koje bi mogli svrstati u vanzemaljske.

P: Kad bi ta meduza mogla govoriti što bi nam rekla?
O: Rekla bi nam da – dobre stvari!
P: Kako se zove?
O: Nei.
P: Koliko je X bila stara kad je Nei stigla k njoj, kad joj se pridružila?
O: Osam godina.
P: Odakle je stigla, gdje je bila prije nego je došla X?
O: Negdje gdje je jako hladno. Na sjevernom polu, sve je puno leda.
P: Što je radila tamo?
O: Plutala je zrakom, on je održava da može plivati u zraku.
P: Ona pliva u zraku?
O: Da, lebdi...
P: Da li joj je X dala dozvolu da joj se ovako pridruži?
O: Ne nije.
P: Što ju je privuklo X?
O: Neka mirnoća, statičnost, mirnoća, ali ne kao statičnost, stabilnost,

nepokretljivost...

P: Kakvu svrhu ima sad na X?

O: Da je zadrži u tom stanju. Ima drugačiji efekt – daje joj uzemljenje, u kontaktu je sa zemljom...

P: Da li je svijesna da ovim načinom postojanja krši slobodnu volju X i da je ovo «neprijateljski čin»?

O: Ne. To joj treba. To je jedini način...

P: Da li je ikada imala postojanje u ljudskom fizičkom obliku?

O: Uvijek je bila meduza.

P: Njezin boravak na X ovakav – nije više moguć i treba se maknuti s nje. Kako se zove mjesto odakle je? Postoji li mogućnost da se vrati kući?

O: Ne sjeća se.

P: Neka usmjeri pažnju na mjesto gdje je bila prije nego je došla na X.

O: Hladno je mjesto, puno leda, puno sivila...

P: Da li je to dio ove planete na kojoj živi X?

O: Ne, nije.

P: Pa na kojoj je to mjesto?

O: Ona je samo tu došla, oni su je poslali...

P: Tko ju je poslao?

O: Kao malu. Isto takvi, svi su takvi kao ona, to je uobičajeno – dolazak...

P: Rekla je kao mala, tako mala je odmah došla na X?

O: Prvo je bila u nekom zatvorenom hladnom prostoru u kojem je bila jako usamljena.

P: Kako je dospjela do tog prostora?

O: Postojao je neki put, kao neka svjetlost, neka zraka, svi idu tim putem...

P: Tko svi?

O: Sve te meduze.

P: Od čega ona živi na X?

O: Ne znam.

P: Da li je X prvo fizičko biće kojem se ovako pridružila?

O: Mislim da je.

P: Da li može usmjeriti pažnju unutar sebe, neka ide unutar sebe kako bi došla do svog unutarnjeg bića i neka mi opisuje što se događa kad krene unutar sebe...

O: Puno je nekakve struje, elektriciteta i strujanja zraka i neke bestjelesnosti i lakoće...strujice...

P: Kaže strujica, pa dobro što bi ona rekla za sebe, tu je pridružena živom biću – u kakvom je odnosu na X koja je živo biće?

O: Ona je misao, iskra...

P: Da li ona na svom svijetu ima fizički, tjelesni oblik?

O: Ima oblik kao meduza, ali misao ju kreće, mislima se hrani...

P: Čijim mislima se hrani?

O: Hrani se mislima onoga s kim je.

P: Bilo kojim mislima ili?

O: Za održavanje bilo kojim mislima, ali jača je struja ako su mračne misli, ako su nezadovoljstvo, onda ona jača...

P: Svi su na njezinom svijetu poput nje, putuju i pridružuju se?

O: Da, to je njihovo postojanje. Tako se hrane.

Iz svega iznešenog – oni svi «žive» s nama, naše postojanje postaje jedini način njihova. A neki među njima polažu pravo svog postojanja kroz pravo da se hrane nama.

Zato je jako teško razlučiti – baš ta rana nakačenja.

Jesu li ona neki naš zaboravljeni dogovor – lekcija kroz koju naša duša uči?

Moguće, no do sada nakon svih primjera viđenih kod ljudi, nisam srela niti jedno nakačenje koje je bilo edukativnog karaktera, sretala sam samo nakačenja koja su polazište imala isključivo u vlastitoj sebičnosti i vlastitom samoodržanju, pa makar i na taj način.

Istovremeno, ako edukativnim smatramo i «teškoće» u ovom životu, točnije ono što nazivamo lekcijama – dobro je znati kako one zaista izgledaju, jer nakačenja i njihovo postojanje na ljudima izaziva ponekad ozbiljnije traume, promijene osobnosti, sklonost suicidu, blokade sa svrhom da ih se onemogući da išta i krenu raditi sa samima sobom.

I kod svih – temeljno izazivaju strahove.

I ako sad i uzmemo u obzir da u kasnijoj dobi – ponekad možda neka od njih i prizovemo na način da guramo nos tamo gdje nam nije mjesto, time ne prestaje činjenica da prva dobivamo odmah po dolasku na ovaj svijet.

I upitno je kako nas i kuda to usmjerava, te koliko smo nepažljivi prema samima sebi iz vlastitog nerada, gluposti, znatiželje, neznanja ili se dio uzroka, moguće, može tražiti i u njima, te svim napravama kojima nas kontroliraju i manipuliraju.

Pa bi se – bez obzira što smo u poziciji gdje tako malo znamo – ipak trebali osvrnuti na trenutak kad nam sama nakačenja kažu da nas nisu pitala, niti su dobila dozvolu da to čine, već su nam se pridružila svojom slobodnom voljom, ili po zadatku, nevažno je – jer sve su to učinila bez našeg znanja, tiho iz prikrajka.

Da su nas pitali – možda bi im i odgovorili, a ako im ne bi dali dozvolu za to – što bi to bilo – slobodna volja na djelu?

Izbor? Koliko bi nas pristalo imati na sebi već kao malo dijete smetača, blokatora, gladnog vanzemaljca?

Ili prizemljenu dušu prepunu strahova koji postaju naši?